690/04

Den 2. februar 2004 blev i sag nr. 62.121:

xxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Fair Forsikring A/S
Fredericiagade 16
1310 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har automobilforsikring i Fair Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Klageren ved skrivelse af 10/9 2003 til nævnet bl.a. anført:

> "På baggrund af mit kendskab til forsikringsreglerne mener jeg ikke at dette vidne kan tillægges nogen betydning for sagens udkomme. Jeg har igennem hele forløbet overfor såvel mit eget som overfor modpartens forsikringsselskab fastholdt at jeg foretog et vognbaneskift ved lav hastighed med behørig afstand til den bagvedkørende bil. Jeg foretager altså et vognbaneskift, og først 10 sekunder herefter støder L.P., antageligt fordi hun er uopmærksom, op i mig bagfra. Jeg har altså medgivet at jeg har foretaget et vognbaneskift, men samtidigt fastholdt at dette ikke kan have indflydelse for skyldsspørgsmålet da situationen i og lige op til uheldet var den at L.P. kørte bag mig. Det er således de to forsikringsselskaber, der på baggrund af modpartens forklaring samt vidnet fastslår at der er tale om et uheld efter vognbaneskift."

Selskabet har ved skrivelse af 27/10 2003 til nævnet anført:

"**Vores kunde oplyser, at han har foretaget vognbaneskift og der er fri bane. På et tidspunkt bremser bilen foran ham, og han bremser, men bilen bagved når ikke, og påkører ham.**

Ud fra kundens oplysninger om uheldet, mener vi modparten bærer ansvaret, som følge af manglende bremseafstand. Da OM… kun er ansvarsforsikret hos os, har vi henvist kunden direkte til modpartens selskab Topdanmark.

Topdanmark har i brev af 18. december 2002 sendt modkrav, idet modparten er af den opfattelse, at vores kunde bærer ansvaret for uheldet. Modparten henviser til, at uheldet skyldes vores kundes vognbaneskift, hvorved modparten ikke kunne undgå påkørsel.

…

Efterfølgende har vi modtaget forklaring fra vidnet A.L., som havde set uheldet, og var fører af bilen, der kørte lige foran vores kunde.

Vidnet oplyser i brev af 13. januar 2003, at vores kunde kørte ind og ud mellem bilerne, hvorfor vidnet havde bemærket denne bil (vores kunde, red.). Ifølge vidnet foretog vores kunde vognbaneskift, og kørte lige ind bag vidnet, hvorved modparten ikke kunne undgå påkørsel.

…

Der er således modstridende forklaringer om, hvornår kunden har foretaget vognbaneskiftet. Vores kunde er af den opfattelse, at han inden vognbaneskiftet havde orienteret sig tilstrækkeligt, og dette således ikke var årsagen til han blev påkørt bagfra. Ifølge kunden skete uheldet derfor ikke i umiddelbar tilknytning til vognbaneskiftet.

Modparten er dog af den opfattelse, at hun ikke havde mulighed for at undgå påkørsel, som følge af vores kundes vognbaneskift. Ud fra modpartens opfattelse af uheldet, skete dette i umiddelbar tilknytning til dette vognbaneskift, og skyldes derfor ikke manglende bremseafstand.

På anmeldelsen har modparten dog anført, at der var vidner til uheldet. Vores kunde oplyser, at han ikke har nogen vidner.

Vidnet A.L. har skriftligt bekræftet, at vores kunde kørte ind og ud i mellem bilerne, og foretog vognbaneskift lige ind foran modparten, der således ikke kunne undgå påkørsel. Uheldet skyldes derfor vognbaneskiftet, da påkørslen skete i umiddelbar tilknytning til dette, og derfor ikke efter 10-15 sekunder, som anført af vores kunde.

Ud fra vidnets forklaring, har vi set os nødsaget til at anerkende erstatningspligten over for modpartens selskab, idet vidnet støtter modpartens forklaring om, at uheldet skete i umiddelbar tilknytning til vores kundes vognbaneskift. Da vores kunde ikke har vidner, som kan bekræfte hans opfattelse af uheldet, er sagen afgjort ud fra vidnets forklaring."

Nævnet udtaler:
Det er ubestridt, at klageren skiftede vognbane, og at uheldet skete i forbindelse hermed. På baggrund af de foreliggende oplysninger finder nævnet herefter, at det fulde ansvar for skaden må antages at påhvile klageren, der foretog vognbaneskiftet.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson